

ÉLETTÜNK

XLIV. évf. 11. szám (44. Jg. Nr. 11)

Az európai magyar katolikusok lapja

2012. november

A HIT KAPUJA NYITVA ÁLL

XVI. Benedek pápa október 11-én – a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának ötvenedik évfordulóján – ünnepélyes szentmisével nyitotta meg a római Szent Péter téren a Hit évét, melyet tavaly október 11-én Porta fidei (A hit kapuja) című apostoli levelével hirdetett meg. Ebből a levélből idézünk.

A „hit kapuja” (vö. ApCsel 14,27), amely az Istennel való közösségre vezet bennünket, és lehetővé teszi az ő Egyházába való belépést, mindig nyitva áll számunkra. Ezt a küszöböt akkor fogjuk tudni átlépni, ha Isten Igéjének hirdetése nyomán a szív átförmőlődik a kegyelem átalakító erejében. Belépni ezen a kapun annyit jelent, hogy egy életre útra kelünk. A kiindulópont a keresztség (vö. Róm 6,4), amely által Istent Atyánknak szólíthatjuk, és a halálon át az örök életbe való belépés az a cél, amely az Úr Jézus feltámadásának gyümölcse, aki a Szentlélek ajándékai által akarta az ő di-csőségében részesíteni mindazokat, akik hisznek őbenne (vö. Jn 17,22). (...)

Péter utódaként végzett szolgálatom kezdete óta emlékeztem arra, hogy szükségünk van a hit útjának újrafelfedezésére, hogy a Krisztussal való találkozás örömét és a belőle fakadó újult lelkesedést egyre világosabban meg tudjuk mutatni. (...)

Úgy vélem, hogy az, hogy a Hit évének meghirdetése egybeesik a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának ötvenedik évfordulójával, jó alkalmat kínál annak megértésére, hogy a zsinati atyák által örökül hagyott szövegek Boldog II. János Pál pápa szavai szerint „semmit sem veszítenek értékükből és ragyogásukból”. (...) Minden eddiginél sürgetőbb készletet érzek arra, hogy rámutassak a zsinatra, mint arra a nagy kegyelemre, amelyben a XX. század során részesült az Egyház: megbízható iránytűt kaptunk általa a most kezdődő évszázadban való tájékozódáshoz. (...)

Az Egyház megújulása a hívek életének tanúságtételén keresztül is történik: a világban élő keresztények valójában a létüknel fogva arra hivatottak, hogy visszatükrözzék az Igazság Igéjét, amelyet az Úr Jézus hagyott ránk. (...)

A Hit éve ennek fényében nem más, mint meghívás az Úrhoz való újbóli és hiteles megtérésre, aki a világ egyetlen Megváltója. Az ő halálának és feltámadásának szent titkában nyilatkoztatta ki Isten a Szeretet teljességét, amely üdvözít, az embereket pedig megtérésre hívja a bűnbocsánat által. (...)

„Krisztus szeretete sürget minket” (2Kor 5,14): (...) Ezért ma is szükség van meggyőződéses egyházi elkötelezettségre egy új evangelizáció érdekében, hogy felfedezzük a hit örömét és a hit továbbadásának lelkesítő erejét. Szeretetének naponkénti újrafelfedezése megerősíti és megszilárdítja a hívek missziós elkötelezettségét, amely soha nem fogyatkozhat meg. A hit ugyanis akkor növekszik, amikor befogadjuk a kapott szeretetet, és amikor úgy adják tovább, mint a kegyelem és öröm megtapasztalását. (...)

(Folytatás a 4. oldalon)

Szent Márton (316–397)
ünnep: november 11.

KATONA ÉS PÜSPÖK

Savariában, a mai Szombathelyen született. Szülei pogányok voltak, apja a római légió századosa. Tizenöt évesen Márton is katona lett. A legenda szerint egy napon koldussal találkozott, akit megszánya köpenyét kardjával kettévágta, és felét a koldusra terítette. Másnap ugyanazon az úton Krisztus jött Mártonnal szemben, vállán az előző nap kettévágott köpeny. 22 évesen megkeresztelkedett, majd 341-ben kilépett a seregből, visszatért Pannóniába, és téríteni kezdett. 371-ben Tours püspökévé választották. Sikeres hittérítő munkát végzett, életét csodák, gyógyulások kísérték.

Szent Marton, Isten szolgálja,
Es ő néki áldot papia,
Boldog lön ő ki-mulása,
Mert menyben lön nyugovása.

Te az Christus szerelméirt,
Lölködnék üdvösségeirt
Mezételent az Istenért
Be földösztél szent nevéirt.

Szent életben nevelkettél,
Sok csúdakát cselekedtél,
Harom halottat tamasztal,
Sok betegeket gyogital.

Te lelkedben bekes livén,
Szent lélekkel egyesülvén,
Bűnös népen könyörölvén,
Kiket Istenhez térétvén.

Ez may napon â hívek
Tisztelni tégedet iüttek,
Essedezzél most érettek,
Hogy te veled ôruendgyenek.

Könyörög azért Istennek,
Kérgy segítséget híveknek,
Legyen kegyelmes mindennek,
Adgyon malasztot ez népnek,

Hogy szeretetnek lelkelvel
Nevelkedgyunk igaz hittel,
Hogy egy szível s szeretettel
Christust kövessünk örömmel.

(Szent Márton hitvallóáról szóló ének a Pécsi énekeskönyvből, 1674)

KITÜNTETTÉK MAGYARORSZÁGOT

A Szentszék ENSZ-képviselte díjat adott a magyar államfőnek

Az Út a Békéhez Díjjal tüntette ki Áder János köztársasági elnököt szeptember 26-án a Szentszéknek az ENSZ mellett működő állandó megfigyelő missziója. A díjat azért ítelték a magyar államfőnek, mert Magyarország sokat tett az emberi élet és a házasság intézményének tiszteletben tartásáért. A díjat a misszióvezető, Francis Chullikatt nuncius adta át New Yorkban. A díjátadó ceremónián Edward Egan, New York egykori érseke a magyar alkotmány ezen rendelkezéseit „a nyugati kultúra legjobb értékeinek” minősítette.

Chullikatt nuncius, érsek a laudációban rámutatott, hogy az új magyar alaptörvény magában foglalja az „Isten áldd meg a magyart” hivatkozást, elismeri a kereszténységnek a nemzet fennmaradásában játszott szerepét, valamint hogy ünnepélyesen megemlékezik arról: a magyar államot Szent István király építette ki, aki ezer évvel ezelőtt a keresztény Európa részévé tette Magyarországot. Az alkotmány ugyanakkor szavatolja az egyházak szuverenitását, valamint minden ember lelkiismereti és vallásszabadságát, beleértve a szabad vallásválasztás és vallásváltoztatás jogát, illetve a vallás nyilvános gyakorlását.

Méltatásában a nuncius kitért arra is, hogy a magyar alaptörvény elismeri: minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, és meghatározza, hogy az élet a fogantatás pillanatától védett. Külön kiemelte, hogy az alkotmány értelmében Magyarország megvédelmezi az egy férfi és egy nő szabad akaratából létrejött házasság intézményét, és kinyilatkoztatja, hogy a család a nemzet fennmaradásának alapja.

Áder János beszédében rámutatott, hogy az 1990 óta szabad Magyarország azért fogadott el most új alaptörvényt, mert csak most született meg az ehhez szükséges, a választók törvényes felhatal-

mazásával rendelkező kétharmados parlamenti többség. A köztársasági elnök kijelentette: ez garancia arra, hogy az alkotmány nagyon sokára fog megváltozni.

A magyar államfő emlékeztetett arra, hogy a keresztény világban azért szól délben a harang, mert Amerika felfedezése előtt harminchat évvel, 1456-ban Hunyadi János Nándorfehérvárnál feltartóztatta a török terjeszkedést. Ezzel nemcsak Magyarország határait védte meg, hanem a kereszténység értékeit is az iszlám hódításával szemben – mondta.

Ötszáz évvel később, 1956-ban a magyarok felládzdaktak a kommunista diktatúra ellen, és „ma már senki sem kérdőjelezi meg, hogy a kommunizmus koporsójába az első szöveget” ez a forradalom ütötte – tette hozzá.

Áder János köszönetet mondott az Egyesült Államoknak azért, hogy befogadott 30 ezret abból a nagyjából 200 ezer magyarból, aki 1956 után hagyta el az országot. Egyúttal megköszönte azt is, hogy Washington a budapesti amerikai nagykövetségen 1956-tól 1971-ig menedéket adott Mindszenty József hercegprímásnak. Az államfő hangsúlyozta, hogy Mindszenty József azt az üzenetet közvetítette tizenhat éven át a világnak, hogy „a magyar nép nem alkuszik”.

MTI/Magyar Kurír

AZ EVANGELIZÁCIÓ: CSELEKVÉS

Erdő Péter bíboros római interjúja

A Vatikánban október 7. és 28. között zajlott püspöki szinódusról, a II. Vatikáni Zsinat ötvenedik évfordulójáról és a Hit éve témájáról, az új evangelizációról nyilatkozott Vatikánvárosban Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek a szinódus „félidejében” az MTI-nek.

„Először is tisztázni kell, mit értünk evangelizáción. Másrészt nem csak beszélni kell róla: az evangelizáció része a cselekvés. A szinódusra a világ minden részéből érkezett püspökök beszámolóit bizonyítják, hogy Krisztus tanításának lényegét mindenhol másfajta munkamódszerekkel, másfajta közösségi működéssel lehet átadni az embereknek. Van, ahol bátorító a kép, máshol az Egyház még ma is fizikai nehézségeket él át” – számolt be Erdő Péter a szinódusról.

Az esztergom-budapesti érsek, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának (CCEE) elnöke hozzátette: az európai püspökök sokat tanulnak a latin-amerikaiaktól is.

„Nagyon örülünk annak, hogy brazíliai világi hívők alkotta misszionárius közösség

él és dolgozik Budapesten, tagjai magyarul is megtanultak. Kultúrájuk része a zene és a tánc, ezek segítségével ifjúsági közösségeket teremtettek, ráéreztek arra, milyen nyelven ért a magyar fiatalság is” – mondta Erdő.

Az új evangelizáció szinódusi témáját XVI. Benedek választotta a Hit évének megnyitásával, a II. Vatikáni Zsinat ötvenedik és a Katolikus Egyház Katekizmusa huszadik évfordulóján.

A bíboros hangsúlyozta, hogy Magyarországon 2012-ben az evangelizáció azt jelenti, hogy „igenis bátran ki kell mondani az Evangélium lényegét: létezik Isten, aki Krisztusban megváltotta az emberiséget. Ennek a mai legfeljettebb természettudományos eredmények fényében sincsen cáfolata.”

(Folytatás a 2. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Mi motiválja az ateizmust?

Az Isten létébe vetett hit olyan mélyen áthatja az embert – akár a vallástörténetet, akár a filozófia fő vonalát nézzük –, hogy egyszerűen nehezen értjük, miért lesz valaki ateista, főleg ha álláspontját filozófiailag kívánja megalapozni. Sokakat meg egyszerűen nem érdekel a kérdés: úgy élnék, mintha Isten nem léteznék.

Miért lesz valaki ateista? Vegyünk szemügyre csupán néhány fontosabb motívumot.

1. Tudjuk, hogy az ateizmus nem egyidős az emberrel. A Homo sapiens lényegi tulajdonsága a *transzcendens tekintet*, amely Isten és a túlvilág felé fordul, a teremtettség titkait kutatja. A vallásosság tehát hozzátartozik emberi természetünkhöz. Az ateizmus viszonylag későn jelentkezik az emberiség szellemi fejlődésében, és bizonyos párhuzamot mutat az egyéni fejlődéssel, amikor például egy tizenhat éves kijelenti, mintha ezzel nagykorúságát fitogtatná: „Én már nem hiszek Istenben”. Többnyire azonban átmeneti lelki válságról van szó. Az elméleti ateizmus az európai gondolkodást tekintve a görög filozófiában jelentkezik először: az *atomistákkal* és a materializmus első megfogalmazásával kapcsolódik össze. E szerint: csak az örök és megbonthatatlan atomok léteznek. A világ és annak lényei pedig ezek kombinációjából tevődnek össze. Maga a megismerés és a gondolat is atomos természetű – vallották, és ezzel világmagyarázatukból kizárták a teremtetést Isten és vele a túlvilágot is. Kifejezetten materialista és ateista az ógörög atomisták világképe, ugyanakkor hiten alapul, mert csupán megalapozatlan feltételezés, hipotézis. Voltaképpen nagyon naiv – de a tudományosság látszatával. A görög gondolkodás igazi nagyjaival kerül szembe, és nem tud mit kezdeni az ember autonómiájával, szabadságával, erkölcsi felelősségével. Az atomisták ateizmusa a determinista világnézettel járt együtt.

2. Az ateizmus másik jellemző motivációja is jól felismerhető a görög gondolkodók kapcsán, amely különböző változatokban visszatér a történelemben. Ez pedig a *hamis istenkép*. Az antik görögök vallása a mitológiai politeizmus, az emberi fantázia alkotta istenekkel, akikre ember voltunk bűnei olyan bántó naivitással vetítődnek ki, hogy az egy filozófus

számára elfogadhatatlan volt. (Aki pedig ezeket a fantázia-isteneket elutasította, mint Arisztotelész, arra rásütötték a bélyeget, hogy „ateista”). Zeusz, a főisten ebben a mitológiában számos földi nőt elcsábít, ezzel kihívja felesége, Héra féltékenységét. S ez csak egy példa a sok közül: hiszen még a tolvajoknak is volt külön „istene”. Aki tehát földi halandóként hasonlóképpen cselekszik, az „istenek” példájára hivatkozhat. Mindez a ragyogó kultúrájú ókori görögség meghökkentő vallási primitíviségét bizonyítja.

Ennek hagyatéka történelmünkben a túlságosan emberszabású istenkép számtalan formája, amire hivatkozva a későbbi korok ateistái igazolják tagadásukat. Holott sokan nem Istent, csupán annak emberszabású, úgynevezett antropomorf képmását tagadják. Ugyanakkor tolerálni kell, hogy még a Biblia is alkalmaz emberszabású éveket, pedagógiai kényszerből. Az egyházművészek pedig a Szentháromságot ábrázolják emberi képekkel. Érthető, ha a keresztény teológiának alapvető feladata marad a hamis istenkép elhárítása, s vele az Istenről való hiteles beszéd (Theo-logia).

3. A harmadik motiváció is általánosan jellemzővé válik, különösen a kereszténység megjelenése után. Ez az erkölcsi felelősség kiiktatásának igyekezete. Ezért lett közmondássá: „Nemo incredulus, nisi impurus” (senki sem istentelen, aki nem tisztátalan), vagyis az erkölcstelen életet élő könnyen elveszíti istenhitét. Isten léte és a vele kapcsolatos emberi felelősségtudat feszélyezi a bűnös embert. Nem véletlen, hogy a bölcselet történetében az újkori ateizmus nyomán az erkölcs is elveszítette bázisát, s az ateista filozófusok többsége számára az etika fölöslegessé vált. Helyette pótléknak a pszichológiát iktatták be, az iskolai oktatásba is. Keserű gyümölcsseit megtapasztalhattuk... Az ateista nevelés főleg az ifjúság szexuális szabadságával igyekszik híveket szerezni. Jean-Paul Sartre francia filozófus és író tudatában volt annak, hogy az ateizmus biztosítja az erkölcsileg kötetlen emberi cselekvést. Annyira, hogy ez a liberalizmus a jogot is saját képére és hasonlatosságára igyekszik formálni (vö. az abortusz szabadsága, az eutanázia szabadsága stb.). A Teremtés könyvének üzenete igazolódik. Az ember nagy kísértése, hogy maga

szabja meg, mi a jó és mi a rossz. Sokak szemében az erkölcs csak tabukat állít az ember elé, s ezeket le kell dönteni. A lejtőn azonban nincs megállás. Egyre több apa akad, akiknek a saját kiskorú lánya sem tabu. Holott ezzel a jogot is súlyosan megsértik. Az ember erkölcsi felelősségének összeomlását tapasztaljuk meg, amikor a gyilkos azzal védekezik, hogy nem volt más választása. Mintha ez fölmentené őt a felelősség alól. Az erkölcsi jó és rossz megkülönböztetése tehát válságba kerül. Az pedig szociológiailag regisztrálható, hogy az elvallástalanodó világban elsősorban a vallási közösségek tartják fenn az erkölcsi törvények tiszteletét – ez akkor is igaz, ha nem tagadjuk, hogy az ateista is lehet erkölcsös és becsületes.

Amikor azonban a tömegeket mestersegesen elszakítják a vallástól, akkor annak súlyos erkölcsi következményei már elkerülhetetlenek – a kommunista pártállam pedagógiája szemléletesen példázza ezt. Tapasztaljuk, hogy a vallástól megfosztott erkölcstan, az úgynevezett „laikus morál” a tömegek körében alig hatékony. Legtöbbjüket a tévé filmjei motiválnak. Azok nagy részére pedig az erkölcsi szabadság romboló propagálása a jellemző. Ha bizonyos ezoterikus vallások még Hollywoodban is hatékonyak, annak magyarázata, hogy nincsenek erkölcsi előírásai (vö. a „pozitív és negatív energiák” mágusainak divatja).

4. Jelenünkre az is jellemző, hogy az ateizmus bizonyos körökben lehet akár „elvárás” is, ezzel pedig olyan kényszerhelyzet, mint a XX. század első felének Francia Akadémiáján, ahol a Nobel-díjas Francois Mauriacnak mentegetőznie kellett azért, mert hívó katolikus. Mintha ez a tudománnyal nem volna összeegyeztethető. Kor- és kórtünet, amikor egyes körökben elvárják, hogy a természettudós ateista legyen. (Főleg a darwinistákra volt ez jellemző – holott a darwinizmus a tudományban a modern genetika révén már megbukott...) S ha az ateizmust nyíltan nem követelhetik is meg, az agnosztikus világnézetből nem engednek. Nem azt hirdetik, hogy „nincs Isten”, csupán azt propagálják refrénszerűen a televízió hatalmával, hogy „nem tudjuk, mi volt az ősröbbség előtt”. Jobban kellene ismerniük a filozófiát és a vallástörténetet.

Mindez csak a főbb jellemzőkre utal az ateizmus motivációjával kapcsolatban, de azért a hívó keresztény talán jobban betekintést nyerhet a kulisszák mögé.

Boda László

IMASZÁNDÉKOK

Novemberre

Általános szándék: Hogy a püspökök, a papok és az Evangélium valamennyi szolgája bátran tegyenek tanúságot a megfeszített és feltámadt Krisztushoz való hűségéről.

Minden püspök, minden pap, minden diakónus a püspök kézzel való szentelési imájával kapja meg azt, hogy alkalmas szolgája legyen Krisztusnak és Egyháznak, az Egyházában jelen levő, keresztre feszített és feltámadt Krisztusnak. Mi, a megkeresztelt közössége, akik ezt az Egyházat alkotjuk, tőlük kapjuk a szentségeket, amelyek a bennünk élő és Lelkével minket kísérő Krisztus valódi és hatékony jelei. Pap nélkül nem valósulhat meg az Eucharisztia, a kiengesztelődés szentsége, a betegek kenete; püspök nélkül pedig nem valósulhat meg a papszentelés. A valóságnak van egy mélyebb tényezője is: a felszentelt személy a szentséggel „alter Christus” (Krisztus mása) lesz, vagyis nem csupán Krisztus képviselője, hanem „Krisztus személyében” működő személy. Ennek a valóságnak mélységeit Szent Páltól tanulhatjuk meg; olvassuk el a Filippiekhez írt levél 2. fejezetének 5–8. verseit.

Ezekben az években fájdalmasan élünk meg egy, az „alter Christus”-okkal kapcsolatos súlyos problémát: papok pedofiáit. *Néhány pap szexuálisan visszaél rábizott fiatalokkal: kiskorú vagy serdülő vagy szellemileg sérült fiúkkal és lányokkal. Súlyos büntetést érdemlő szörnyű bűntény ez; olyan kárt okozhat az áldozatok lelki és társadalmi fejlődésében, amely sokáig tart, sőt helyrehozhatatlan, és persze súlyos botránya az érdekelt papoknak és az egész egyházközösségnek. Ami az arányokat illeti: 2010-ben a Katolikus Egyháznak 410 ezer papja volt; 2001 és 2010 között az egyházi vizsgálat mintegy 300-ról derítette ki, hogy az utóbbi ötven évben ezt a bűntényt elkövette.*

Mi valamennyien vagyunk az Egyház. A Szentatya arra hív fel: imádkozzunk ebben a hónapban, hogy azok, akiket püspökké, pappá, diakónussá szenteltek (és velük együtt az Evangélium valamennyi munkása), igazi és hiteles szolgák legyenek, mindig bátran tanúságot tegyenek papságukról és küldetésükről, Krisztus iránti teljes hűségben. Ott, ahol élünk – otthon a családban, a plébániai közösségben –, ez a szándék indíttson imára, hogy az Egyház mindig kapjon Urától olyan papokat, akik Krisztus szíve szerint élnek. Tegyük magunkévá nagyszüleink egyszerű, igazán krisztusi imáját: „Urunk, adj nekünk olyan papokat, akik szentek, bölcsek és egyszerűek!”

(Luis Javier Sarraalde kolumbiai jezsuita nyomán)

Missziós szándék: Hogy a földön zarándokló Egyház a nemzetek világgosszágaként ragyogjon.

Ezzel a missziós szándékkal a Szentatya arra hív meg minden keresztényt, hogy elmélkedjék az Egyház hivatásáról és küldetéséről, és fontolja meg, mi az ő feladata ennek megvalósításában. Ezért nem csupán arra szól a felhívás, hogy az Egyházért imádkozzunk – mintha az Egyház egy rajtunk kívül álló valóság lenne –, hanem inkább arra kapunk sürgetést, hogy egész életünkkel járuljunk hozzá ahhoz, hogy az Egyház tanúságot tegyen Istentől, aki emberré lett minden emberért, és így hirdesse azt a világgosszágot, amely Jézus Krisztusban eljött a világba. Az Egyházzal együtt meghívást kapunk arra, hogy csatlakozzunk Zakariás énekéhez, és valamennyi nép előtt megvalljuk: Krisztus azért jött, hogy felkelő Napként meglátogasson minket a magasból, „hogy fényt hozzon azoknak, akik sötétségben és halálos homályban ülnek, lépteinket pedig a béke útjára vezérelje” (Lk 1,79).

(Folytatás a 4. oldalon)

AZ EVANGELIZÁCIÓ...

(Folytatás az 1. oldalról)

Olaszországban vagy Portugáliában az evangelizáció és az egyházi szociális tevékenység helyszínei a plébániák. „Nálunk lassan kezd újra kiépülni a plébániáknak a közösségi élet befogadására szükséges struktúrája. A háború előtt Budapesten plébániai kultúrházak működtek. Ezeket vették el először, és ezeket nem tudták visszaadni 1991 után sem, így legtöbbször a nulláról kellett újrakezdenünk.”

Kiemelte az Egyházat segítő 65–75 év közötti önkéntesek növekvő szerepét: „új felfedezés Európában, hogy van egy jelentős része az időskori életnek, amikor még tudunk tenni a közösséget. A budapesti plébániák karításcsoportjait ez a 65–75 közötti generáció viszi előre.”

A színódus nem feledkezik meg a gazdasági válságról sem: „a bajba jutott ember fogódzót keres, de mi a reményt kereso embernek akarunk mondani valami. Ennél is fontosabb a válságot okozó körülmények szavá tévése az Egyház szociális tanítása alapján, mely emberséges gazdaságot és társa-

dalmat hirdet. A világ ma erről teljesen megfélekedezik, vagy ha gondol is rá, a megszokott mókuserékből nehezen tud kilépni.”

Erdő Péter az 1962 októberében kezdődött II. Vatikáni Zsinatról elmondta, hogy ő akkor ötödik osztályos „hívó gyerek” volt, és emlékszik, hogy édesapja a külföldi rádiókon lelkesen követte a zsinati beszámolókat, „még XXIII. János pápa fényképét is kitétte a

A zsinat életre váltása még feladat...

kisasztalra”. „Magyarországra a zsinatról is szűrve érkeztek a hírek. Meg is lepődtem, amikor a hetvenes évek második felében Rómában, a Lateráni Pápai Egyetem hallgatójaként a zsinatot kísérő vitákat tapasztaltam” – tette hozzá.

Arra a kérdésre, hogy mikor várható a következő zsinat, Erdő Péter azt válaszolta, hogy „ehhez most nem adottak a körülmények, a püspökök többsége szerint nem erre van leginkább szükség. Ugyanis a II. Vatikáni Zsinat életre váltása is még nagy feladat. Úgy érzik, szinte kivétel nélkül, hogy a világ médiájának nyomása is nagy lenne egy ilyen eseményen.”

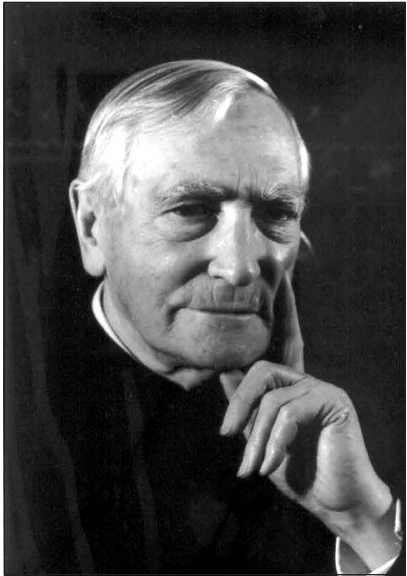
A bíboros szerint a mai világ egyik fő kérdése az, hogy „a gazdaság, a média és az államhatalom mekkora súllyal bír a társadalmon belül. Erről szól a WikiLeaks is. A társadalmat tisztán gazdasággal és tömegtájékoztatással, állam, jog és erkölcs nélkül aligha lehet irányítani. A görög történetíró Polybios megírta, hogyan szűnt meg az athéni demokrácia: az oligarchák elkezdtek híresztelni, hogy le kell építeni az államapparátust, mivel a közhivatalnokok túl sokba kerülnek.”

MTI/Magyar Kurír

A HIT HŐSI ÉBRESZTŐJE

Márton Áron-megemlékezés Rómában

Zsúfolásig megtelt október 11-én a római Accademia di Romania díszterme. Többek közt a Szentszék dikasztériumainak magas rangú képviselői és a Szent-székhez akkreditált nagykövetek tisztelegtek Márton Áron előtt, az olasz nyelvű emlékest keretében, melyet közösen szervezett Románia szentszéki nagykövetsége és a Kultúra Pápai Tanácsa.

Mihai Bărbulescu, a Román Akadémia igazgatója köszöntötte a jelenlévőket, majd Kovács Gergely, Márton Áron boldogáavatási ügyének posztulátora, az est moderátora egy elgondolkodtató párhuzamra mutatott rá: délelőtt a Szent-

atya megnyitotta a Hit évét, Márton Áron püspök pedig utolsó körlevelében így fogalmazott: „Szeretett híveim, mint főpásztorotok elsősorban a hitet akartam megerősíteni lelketekben, és a hithez való ragaszkodást hagyom rátok örökségül”.

Románia szentszéki nagykövete, Bogdan Tătaru-Cazaban elmondta: Márton Áron erdélyi magyar katolikus püspökként mindenki számára példa volt, vallásra vagy nemzetiségre való tekintet nélkül. A nagykövet arra buzdított: merítsünk abból a lelki gazdagságból, amelyet azoktól tanulhatunk, akik a gonoszt szemtől szembe megtapasztalták.

Gianfranco Ravasi bíboros, a Kultúra Pápai Tanácsának elnöke elmondta: 1971. október 13-án a püspöki szinóduson hallhatta felszólalni az idős püspököt, ahol ő maga szinódusi munkatársként vett részt.

Győriványi Gábor, Magyarország szentszéki nagykövete Márton Áron erkölcsi nagyságát kiemelve rámutatott: a nagy püspök minden körülmény között s minden erővel az igazságot kereste és védelmezte. Márton Áron által 1946-ban megfogalmazott s napjainkra is érvényes szavainak idézésével zárta gondolatait: „a jövő század arculatát az az irányzat fogja alakítani, amely magas

erkölcsi igényekkel jön, a hamissággal az igazságot állítja szembe, a gyűlöletet szeretettel igyekszik legyőzni, és a bosszúálló szándéokra nagylelkűséggel válaszol”.

Az emlékesten levetítették a Cristian

Amza által rendezett és olasz felirattal ellátott, *Márton Áron: püspök a keresztyúton* című, félórás dokumentumfilmet is, melynek érdekessége, hogy nem egyházi felkérésre készült, hanem a román közszolgálati televízió mutatta be ez év júniusában abban a sorozatban, amelyet olyanoknak szenteltek, akik ellenálltak a kommunista diktatúra elnyomásának.

A megemlékezés zárásaként Jakubinyi György gyulafehérvári érsek szólalt fel, személyes emlékeket is megidézve. Mint mondta: Márton Áron élő vértanú, aki – bár szabadon bocsátották hatévi börtön után – élete végéig a kereszt hősies, csendes és alázatos hordozója maradt. Soha nem volt hajlandó semmiféle kompromisszumra. „Isten törvényeiben s az Egyház ügyeiben alkudozást nem ismerek”, ismételte mindig határozottan. II. János Pál pápa így jellemezte Márton Áront: „az Úr feddhetetlen szolgája, aki nem futamodott meg sem a munkától, sem a szenvedéstől”.

Október 16-án reggel a vatikáni Szent Péter-bazilika attemplomában található Magyarok Nagyasszonya-kápolnában Jakubinyi György szentmisét is bemutatott az érsek emlékére.

(Gyulafehérvári Érsekség)

SZOROSABB KAPCSOLATOT AZ ANYAORSZÁGGAL

Németországi magyar papok konferenciája

„Tartsunk szorosabb kapcsolatot az anyaországgal” – buzdított Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásáért felelős püspök a németországi magyar lelkipáštorkodásban szolgálatot teljesítő papok szokásos évi konferenciáján, amelyet szeptember 16. és 19. között tartottak Ergenzingenben.

A találkozó ezúttal Stuttgartban kezdődött, ahol Szent Gellért püspök és vértanú ünnepét ülték az egyházközséggel együtt. A szentmisét Cserháti Ferenc püspök mutatta be, aki szentbeszédében az egyedüli üdvözítő igazság, Jézus Krisztus megismerésére és megvallására szólította fel a több száz jelenlévőt.

A szentmise után következő közös ebéd és kultúrműsor befejeztével a papi sereg Ergenzingenbe, a schönstatti nővérek lelki-

A résztvevők Cserháti püspökkel

József kölni plébános és Cserháti Ferenc püspök gondoskodtak – azzal az érzéssel távoztak, hogy munkájukra szükség van, számít rá az anyaország egyházi vezetősége éppúgy, mint a külhoni magyar katolikus hívők serege.

(T. I.)

A MUSZLIM DEMOGRÁFIÁRÓL

A püspököket megdöbbengette a videó

A Rómában október 7. és 28. között ülésezett püspöki szinódus résztvevőinek levetítették a *Muslim Demographics* című videót, amely megdöbbentő képet vetít előre Európa iszlamizálódásáról.

E szerint Európa éveken belül iszlám többségű lesz, mivel a bevándorló muzulmán családok termékenységi rátája többszöröse az európai népekének. 39 éven belül Franciaország iszlám köztársasággá válik; 15 év múlva a holland és a belga lakosság fele muszlim lesz; 2025-re az európai gyermekek egyharmada muzulmán családokban születik – állítja a film.

A tizenhárom milliós nézettségű videó 2009-ben készült, szerzője ismeretlen. Megjelenése után nem sokkal a BBC cikkében hivatalos források alapján tételesen cáfolta a benne szereplő adatok nagy részét.

A Vatikáni Rádió kommentárja szerint a videó megfélemlítő, és érthetetlen, miért javasolta egy bíboros, hogy a szinóduson levetítsék. A CNA híradása szerint az európai püspökök konferenciája pontos statisztikákat készül kiadni az európai születési arányokra és vallási megoszlásra vonatkozóan.

A demográfiai adatokból azonban hamisítás nélkül is nyilvánvaló, hogy

az európai nemzetek reprodukciója alacsony, ugyanakkor a muszlim bevándorlók száma és termékenységi mutatója magas. Az iszlám térnyerése tagadhatatlan tény. Ezt sok keresztény fenyegetésként éli meg, mert az iszlámból kizárólag egy nagyhangú, fanatizált kisebbség viselkedését ismeri. Az intoleráns fundamentalisták hatalomra kerülése valóban veszélyt jelentene. Az iszlámot velük azonosítani azonban éppúgy hiba volna, mintha ők a fegyverekkel érkező, pénzéhes nyugatiakkal azonosítanák a kereszténységet.

A muzulmánok hatalmas, csendes többsége istenfélő. Az „átlag” muzulmán napjában ötször (!) imádkozik, „kegyes cselekedeteket” igyekszik végrehajtani, a nemiség terén szigorú erkölshöz ragaszkodik, életét közösségi szemlélet hatja át. A Közel-Keleten muzulmánok és keresztények egymás mellett élésének szép példái valósulnak meg. Jean-Louis Tauran bíboros szavaival: „Isten minden emberben működik. A más vallású ember tehát nem ellenség, hanem társ, akivel együtt zárandokolunk az igazság felé.”

(Magyar Kurír)

ÉLETVÉDŐ POLGÁRI KEZDEMÉNYEZÉS

A fogantatástól kezdve minden embert illessen meg az élethez, a méltósághoz és az integritáshoz való jog az Európai Unió illetékességébe tartozó ügyekben. Ez a célja a hazánkban október 15-én indult aláírásgyűjtésnek. Az európai polgári kezdeményezés lehetővé teszi, hogy egymillió – és a tagállamok legalább egynegyedéből származó – polgár közvetlenül felkérje az Európai Bizottságot: terjesszen elő jogi aktusokra vonatkozó javaslatokat a hatáskörébe tartozó területeken. Az aláírásokat az Európai Bizottság által jóváhagyott aláíróíveken, papíralapon és elektronikusan is lehet gyűjteni. Valamennyi uniós tag-

állam állampolgára aláírhatja a kezdeményezést a www.oneofus.eu magyar nyelven is elérhető internetes oldalon.

Uniók hatáskörébe tartozik az élethez való jog védelme a fogantatás pillanatától kezdve, a döntéshozatal és a jogalkotás valamennyi fontos területén – hangsúlyozza az Együtt az Életért Közhazsnú Egyesület elnöke, Frivaldszky Edit. – Az Uniónak ezért meg kell tiltania és be kell fejeznie minden olyan tevékenység anyagi támogatását, amelyekben feltételezhetően magzatok megsemmisítése történik, többek között a kutatás, a fejlesztések támogatása, valamint a közegészségügy területén. □

A VILÁGRA ÉS A JÖVŐRE NYITOTTAN

A mobil „app”, vagyis a mobiltelefonra letölthető alkalmazás lehetővé teszi, hogy a felhasználó élőben hallgassa a Vatikáni Rádió öt csatornájának negyven nyelven elhangzó összes programját, és nyomon követhesse minden nyelvi szerkesztőség híreit, amelyek az információs rendszeren keresztül a pápai eseményekhez kapcsolódnak.

A Vatikáni Rádió első „app” szolgáltatása hangsúlyozottan multimediális jellegű. Az alkalmazás a következő honlapról tölthető le ingyen: <http://rv.va/android>.

Az alkalmazás a pápa nyilvános működésének programjáról (Agenda címszó alatt) tájékoztat, amely az első változatban a következő nyelveken olvasható: olasz, angol, francia és spanyol. A Vatikáni Rádió és a Vatican Tic (Tag Information Code) közösen kidolgozott rendszerének köszönhetően minden egyes pápai eseményhez kapcsolódik minden cikk és hanganyag, amely az adott nyelven, illetve a Vatikáni Rádió többi harminckilenc nyelvi szerkesztőségében készült. Ez az Agenda – a pápai események napi-

rendje – állandóan frissül az élő audio- és videoadások révén, amelyeket a Vatikáni Rádió a Vatikáni Televíziós Központtal együttműködve készít. Ezzel egyidejűleg a pápai beszédek, megnyilvánulások olvashatók a Vatikán honlapján, amelynek címe: www.vatican.va.

Az „app” alkalmazás további szolgáltatása a News, vagyis a legfrissebb hírek,

amelyek a Vatikáni Rádió híradóiban hangzanak el a világ és az Egyház legfontosabb és legidősebb eseményeit illetően. Ez a szolgáltatás jelenlegi formájában olasz és angol nyelven vehető igénybe.

Az „app” Radio-szekciója öt hangcsatornán közvetíti a Vatikáni Rádió negyven különböző nyelven nap mint nap elhangzó több mint hetven programját.

A pápa programjai, valamint a hírek az Android 2.3-as és az e feletti verziókon érhetők el, míg a Radio szolgáltatáshoz, a hangcsatornák streaming (jelfolyam) hallgatásához szükség van az Android 3.0-as vagy e feletti változatára. Az élő video stream közvetítéseket az Android 4.0-as, vagy e feletti verzióján követhetik az érdeklődők.

A Vatikáni Rádió nemzetközi és multikulturális közösség. Hatvan országot képviselő szerkesztői a pápa és az Egyház szolgálatában állnak, népek és kultúrák rendkívül változatos gazdagságát jelentő sokaságának közvetítik az Evangéliumot.

„A világra és a jövőre nyitottan, az egyetemességre iránti szenvedélyes szeretettel kívánjuk szolgálni Krisztus Jó Hírét, felhasználva minden olyan eszközt, amelyet az emberi leleményesség felkínál, hogy a kommunikáció létrehozza az emberek közötti szeretetközösséget és egységet” – áll a Vatikáni Rádió szeptember 7-én kiadott közleményében.

(VR/MK)

Gyerekeknek

ÉLJEN A KIRÁLY!

Én király szeretnék lenni – válaszoltam édesapámnak, amikor úgy öt-hat éves koromban megkérdezte tőlem, mi szeretnék lenni, ha felnövök. Így egyszerűen és őszintén, mert tényleg az akartam volna lenni.

Szóval királynő – bólogatott. Igen – feleltem nagy komolyan. Szerettem a meséket, és mi tagadás, többször képzeltem magam a királykisasszony, még inkább a király, mint a szegény lány vagy az ő anyja helyébe. Szerettem volna, ha bíborba-bársonyba öltöztetnek reggelenként, ha mindig a legkedvesebb ételeimet teszik elém, és ha alattvalók serege lesi a kívánságaimat.

Szóval király, szóval királynő – bólogatott édesapám, majd különféle meséket idézett emlékezetembe, amelyben jó és rossz királyok szerepeltek. A rosszakat gyakran elkergette, vagy ha nem is, de átkozta a népük. A jókat szerették, de azok nem azzal törődtek, hogy bíborba-bársonyba öltöztessék őket reggelenként, hogy mindig a legkedvesebb ételeit tegyék eléjük, és hogy alattvalók serege lesse a kívánságukat. A jó királynak puha az ágya, de ő sokszor nem alszik, mert éjszánként azon töpreng, hogyan tehetné könnyebbé az ő szegény alattvalóinak az

életét. A jó királynak van bíbor meg bársony ruhája, de gyakran viseli az egészen egyszerű emberek öltözkését, amikor rangrejtve elvegyül közöttük, hogy megtudja, hogyan is élnek, mit is gondolnak azok, akik messzire laknak a királyuktól, és szavuk nem hallatszik el a palotáig.

Kezdett elmenni a kedvem a királyságtól. Rossz uralkodó nem akartam volna lenni, már csak azért se, nehogy elkeressenek vagy átkozzanak, jó uralkodónak lenni pedig nem is tűnt olyan könnyűnek és kellemesnek. De hát jó királyok csak a mesében vannak – állapítottam meg szomorú éleslátással.

Édesapám ingatta a fejét. Nem csak a mesében – mondta. Van egy olyan ország, ahol az emberek nem kényszerből, hanem szabadon engedelmeskednek. Van ország, amelynek uralkodója nem szolgálknak, hanem barátainak nevezi országá polgárait. Akik tudják, hogy olyan királyt szolgálnak, aki úgy uralkodik felettük, hogy szolgálja őket. Ennek az Országban Jézus a királya. Az egyetlen igazi király. November utolsó vasárnapján őt ünneplik a keresztények.

Éljen a király!

Erzsébet néni

Fiataloknak

KEDVES IFJÚ HONFITÁRSAM!

Hallom, Angliába készülsz, gondolom, először, különben nem kérné a tanácsomat. Nem tudom, mi a célod – tanulás, átmeneti munka, hosszabb idejű tartózkodás, vagy csak világlátás –, de két dolgot tarts szem előtt. Az egyik a nyelvtudás. Ha szüleid, barátaid vagy akár tanáraid szerint „perfekt” is az angoltudásod, gondolj arra: az Egyesült Királyságban élő 63 millió ember közül sokan beszélnék olyan jól angolul, mint te. De még sokkal többen vannak, akik sokkal jobban...

A másik: hogy ami Budapesten sok, az Londonban kevés. Ha azt hallod, hogy egy építkezési vállalkozónál heti kétszáz fontot is megkereshetsz, ne érd be azzal, hogy ezt megszorzod mondjuk 380-nal, ne havi több mint negyedmillió forintra gondolj. A fizetésed negyede ugyanis elmegy adóra és TB-re, továbbá arról se feledkezz meg, hogy itt minden drágább. Egy font csak a valutapiacra ér körülbelül 380 forintot, itteni vásárlóértéke sokkal kisebb.

A britek többsége nagyon barátságos, sok mindent elnéz a külföldinek. De ennek fő oka az a meggyőződés, hogy a külföldi egy kicsit bolond, nem kell komolyan venni.

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Isten folytatni akarja ezt a művet, az ő művét, amely mindig „ma” kezdődik Jézus Krisztusban az Egyház által, hogy világosságát elvigye valamennyi nemzetnek, és meghirdesse nekik az üdvösséget. Ami ennek a feladatnak a teljesítését illeti: az Egyház még mindig útközben van, és küldetésének teljesítése valamennyi keresztény elköteleződésétől és együttműködésétől is függ. Nagycsütörtök éjszakáján a Getszemáni kertben Jézus azt kérte tanítványaitól, hogy csatlakozzanak az ő imájához. Ugyanígy a „zarándok Egyház” is azt kéri híveitől, hogy imádkozzanak érte. Imádkozzanak, hogy meg tudjon felelni küldetésének: tanúságot tegyen Isten minden ember iránti végtelen szeretetéről, és amennyire csak lehet, mindazoknak szolgálatára álljon, akiknek még hiány-

zik a világosság, akik tehát vágyakoznak a saját megváltásukra.

Egyesülve az Egyháznak ezzel az imájával, igyekezzünk sajátos részvétet érezni mindazok iránt, akik mindmáig nem tapasztalták meg Jézus Krisztus szeretetét, és úgyszintén tegyük magunkévá az Egyház aggódását azokért, akik „még a sötétségben élnek”. Imánk csak abban a mértékben válik igazán mélylyé és az igazságunk megfelelővé, amennyire hajlandók vagyunk Istennek felajánlani életünket az Egyházért és mindazokért, akik még szenvednek a világosság hiányától. Ily módon az imádság végül átalakul alázatos kérés-sé, amelyet Istenhez intézünk, hogy segítsen minket: tudjuk jobban megélni kereszt-ségi hivatásunkat, amelynek révén beletartozunk az Egyházba, és annak tagjaként, vele egységben valamennyi népnek hirdessük Jézus Krisztus világosságát.

(A Rómában működő Toni Witwer osztrák jezsuita nyomán)

Nagy Ferenc SJ

A LEGELSŐ MOSOLY

Esélyek és veszélyek az anyaméhben

Alig néhány évtizede, hogy a tudomány behatódobban tud foglalkozni a méhen belüli élettel, de elmondhatjuk, hogy itt nem csak a környezet és a genetika egymásra hatásáról van szó. Mi történik a születés előtti időszakban, mire készít fel az élet születés előtti szakasza? Mit tud egy kisbaba, amikor megszületik?

Többek között ezekről a kérdésekről is szó esett nemrégiben Budapesten, a Parlament felsőházi termében megrendezett *Az élet ajándék* című konferencián.

„Egy újszülött számos eszközzel rendelkezik annak érdekében, hogy kötődni tudjon az édesapjához és az édesanyjához. Tud mosolyogni és sírni, követeli, hogy gondozzák, szemkontaktust képes teremteni, születés után néhány perccel már tud szopni. Ezek a kompetenciák arra való, hogy kötődjék és alkalmazkodjék a világhoz. Egy ember fejlődése abban a szociális kon-

textusban érthető meg, amelyben megszületik. Azt a genetikai programot, amelyet öröklünk, szociális kapcsolatok kezdik működtetni, és azok alakítják ki azt az idegrendszeri struktúrát, amely nyomán a későbbi időben kialakulnak az újabb és újabb készségek. A fogantatás pillanatától egész életünkön át állandóan önmegújuló kapacitást mutatunk. Az ember állandóan alakul, ez biztosítja, hogy a változó körülményekhez alkalmazkodni tudjunk” – hallhattuk Andrek Andrea pszichológust, a Magyar Pre- és Perinatális Pszichológiai és Orvostudományi Társaság (MPPOT) elnökségi tagjának előadásában.

A pszichológusnő rámutatott, hogy az emberi életet egységnek kell tekinteni, hiszen a fogantatás pillanatától emberi viselkedéssel rendelkezünk. Túl kell lépni azon a kérdésen, honnantól fogva beszélhetünk lélekről és tudatról, hiszen a kezdetektől önmagunkban hordozzuk

mindezt. Nem határozható meg egy bizonyos pont, ahonnan azt mondhatjuk: ettől számít valaki embernek, ez előtt nem, ahogyan azt egyes irányzatok hangoztatják.

Az előadó elmondta: minél kisebb egy magzat, annál sérülékenyebb, annál mélyebbek a hatások, amelyek őt érik. A magzat képes arra, hogy a számára fontos információkat feldolgozza, és azokra reagáljon. Képes a tanulás alapvető formáira, arra, hogy az események, amelyek a méhen belül történnek, bevésszék és elraktározódjanak. Ezek a korai emlékek a procedurális memóriában (a nem tudatos tanulás révén szerzett ismeretek között) megőrződnek.

Éppen ezért fontos tudnunk, hogy az anyát ért pszichés traumák és betegségek (a mély gyász, a depresszió, amelyek hosszabb ideig nem teszik lehetővé, hogy kapcsolatba kerüljön az anya a

magzattal) olyan stresszválaszt eredményeznek a magzatban, melynek hatására fontos területek hiányt szenvednek az idegrendszerében. Mivel a magzat nem tudja magát megvédeni, hosszú távon sejtpusztulás és új sejtek gátlása következik be. Olyan elváltozások keletkezhetnek az agyban, amelyek nem tudnak felülíródni. Az anyát ért stressz, a magzat iránti ellenséges érzelmek összefüggésben vannak a koraszüléssel, az alacsony születési súllyal, a figyelemzavarral, a tanulási nehézségekkel.

A feszültségmentesség, a kellemes érzet ezzel szemben optimalizálják a fejlődést, a pozitív anyai érzések segítik a magzat agyának szociális érését, fokozzák az intelligenciát, és ennek élethosszig tartó hatása van. Éppen ezért fontos az anyák támogatása, a prevenció és az apák szerepének újra-gondolása.

Rózsásné Kubányi Andrea

A HIT KAPUJA...

(Folytatás az 1. oldalról)

Azt kívánjuk, hogy ez az év minden hívót késztesse hitének teljes, meggyőződéses, bizalommal és reménységgel való megvallására. Alkalom lesz ez arra is, hogy erőteljesebbé tegyük a hit megünneplését a liturgiában, különösen az Eucharishtiában, amely „a csúc, amely felé az Egyház tevékenysége irányul, s az a forrás, amelyből minden ereje fakad”. Ugyanakkor azt is óhajtjuk, hogy fokozódjék a hívek tanúságtételének hitelessége. Fölfedezni a megvallott, megünneplelt, megélt és átimádkozott hit tartalmát, és reflektálni magára a hit aktusára is, ez olyan feladat, amelyet minden hívőnek fel kell vállalnia, főként ebben az évben. Nem véletlen, hogy az első századokban a keresztényeknek kívülről meg kellett tanulniuk a Hitvallást. Mindennapi imádságukként szolgált, hogy meg ne feledkezzenek a keresztségben vállalt kötelezettségükről. (...)

Egy keresztény sohasem gondolhatja azt, hogy a hit magánügy. A hit egy döntéshozatal arról, hogy az Úrral tartok, hogy vele élhessek. Ez a „vele tartani” vezet el a hit indokainak megértéséhez. A hit, pontosan azért, mert szabad dön-

tés, megkívánja az érte hozott társadalmi felelősségvállalást is. (...)

Másrészt nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy a mi kultúránkban bár sokan nem ismerik föl magukban a hit ajándékát, mégis becsülettel keresik saját létük és a világ végső értelmét és igazságát. Ez a keresés hiteles „bevezető” lehet a hitbe. (...)

A Hit éve jó alkalom lesz a karitatív szeretetről való tanúságtétel megerősítésére is. (...) A hit szeretet nélkül nem hoz gyümölcsöt, míg a szeretet hit nélkül csupán a kétely csapdájában vergődő érzelm marad. A hitnek és a szeretetnek kölcsönösen szüksége van egymásra, úgy, hogy egymás számára nyitnak utat. Igazán sok keresztény a magányosoknak, a peremre szorultaknak, a kirekesztetteknek szenteli életét, hiszen feléjük kell megtenni az első lépést, őket a legfontosabb támogatni, mert maga Krisztus arca ragyog fel bennük. A hit segítségével felismerhetjük a föltámadott Úr arcát azokban, akik szeretetünket kérik. (...)

Élete végéhez érve Szent Pál azt kéri tanítványától, Timóteustól, hogy „keresse a hitet” (vö. 2Tim 2,22) ugyanazzal az állhatatossággal, mint gyermekkorában (vö. 2Tim 3,15). Hallgassuk meg ezt a mindnyájunkhoz szóló felhívást, hogy ne legyünk lanyhák a hitben. (...) □

Floridai levél

KÉPKOCKÁK

A világ különböző sarkaiból való képkockák gyűjtésére az a rövid hír ösztökélt, amely a jelentéktelen anyagok között, inkább csak a rend kedvéért közölte, hogy az Egyesült Államok kormánya megszüntette annak a kutatócsoportnak a munkáját, amely az ima és a gyógyulás közötti kapcsolatot volt hivatva tanulmányozni. Mi történt? Érdektelenné vált volna a téma? Válaszul két rövid adat: az USA-ban a felnőttek nagy többsége hisz Istenben, s a férfiak 40, a nők 56%-a imádkozik gyógyulásért. De hogy nem csupán azért, és nem csak erre felé: ezt igazolják a színes kockák.

Az elsők között látjuk az arab sejk sokmillió lován győztesen célba érő zsokét, aki eldobva a pálcáját ég felé emeli a két karját, így adván hálát a győzelemért. És feltűnik a Dél-Afrikában pályára kifutó, keresztet vető focista, valamint a hetekig tartó, fizikai és szellemi erőt próbára tevő Tour de France kerékpárverseny egyik szakaszának győztese, aki az ég felé néz – és keresztet vet. S hogy az egészen közeli múltba nézzünk: emlékezzünk a londoni olimpia számos, hasonló jelenetére. Talán említenem sem kell, hogy ezeket a képeket általában csak egyenes adásban láttuk. A politikai korrektség (?) kedvéért kimaradtak az ismétlésekből, nehogy megsértsék „valakik” érzékenységét...

Évekkel ez előtt a „Valakik” meg akarták tiltani a sportolóknak ezt a „lehetetlenséget”. Ötletükre az élet adja meg a választ...

Egy képkocka az üzleti életből. Az egyik, építkezésekkel kapcsolatos hatalmas német cég bejelentette: a „Szentírás parancsának” engedelmessé, vasárnap zárva tart. Óriási kuvikolás következett: elfordulnak tőlük a vevők, tönkremennek...! És mi történt? Az emberek gondolkozni kezdtek. Felfogták a rendelkezés értelmét, és alaposan megnövekedett forgalommal honorálják.

Az utolsó példa kapcsolatban van Sarasotával, a múlt században a világhírű Ringling-cirkusz központjával. A város és a cirkusz kölcsönhatását igazolja a ma is nagyon aktív Szent Márta egyházközség és a „Cirkuszosok temploma” néven ismert istenháza, amelynek alapítói között cirkuszosok is szerepeltek. Akik mutatóványaik közben állandóan az életükkel játszanak, ezért nem élhetnek „az emberi erőn túlmutató” segítség nélkül. Ma is több, sokgenerációs artistacsalád él Sarasotában. S a híres Vallenda család egyik tagja, Nik lélegzetelállító produkcióját éppen idén figyelte a világ.

Nik nem kevesebbre vállalkozott, mint hogy a magasból félelmetes erővel lezúduló Niagara vizeses két partja, a kanadai és az amerikai között kihúzott kötélen halált megvető bátorsággal „átgyalogol” az egyik államból a másikba. Óriási előkészületeket igényelt a vakmeró vállalkozás. Az utolsó órák pillanatképei között feltűnt a nyüzsgéstől félrehúzódozó, biztonságot sugárzó Nik, amint nyugodt mozdulatokkal masszírozza a két lábát.

De végre este lett, s a reflektorokkal megvilágított „úton”, kezében az egyensúlyozó rúddal Nik elindult lélegzetelállító, vagy inkább istenkísértő útjára.

A másnapi Sarasota Herald-Tribune címoldalán egyetlen, nagyméretű színes kép: a reflektorokkal megvilágított Niagara szürkés zuhataga előtt keskeny fekete csík: a két partot összekötő kötel és rajta a nyugodtan haladó Nik Vallenda. Amint a riporterek tömegének kérdésére megjegyezte: Istenbe vetett hite kordában tartotta az érzelmeit (idegeit?), amire párosult a hasonló értékű fizikai felkészültsége...

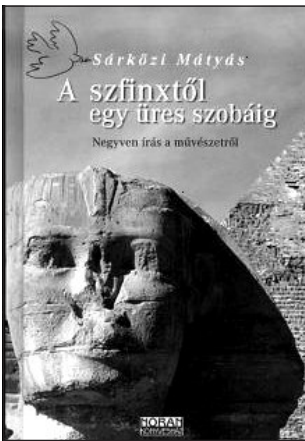
Bitskey Ella, Sarasota

A SZFINXTŐL EGY ÜRES SZOBÁIG

Lapunk egykori londoni munkatársa, Sárközi Máttyás az idei könyvhétre újabb kötettel örvendeztette meg olvasói táborát. A BBC magyar adásainak hallgatói számára ugyan nem teljesen ismeretlen írásokat tartalmaz a Noran Könyvesház gondozásában szép kiállításban megjelentetett mű. Sárközi Máttyás folytatta ugyanis azokat a művészeti beszámolókat a londoni rádió adásaiban, amelyeket még Cs. Szabó László kezdett el a hatvanas években.

A szfinxtől egy üres szobáig nemcsak cím, hanem a könyv tömör összefoglalása is, egyben pedig időbeli keretként szolgál az alcímben említett negyven írásnak is a művészetről. Sárközi Máttyás szinte kézen fogja az olvasót, és miközben bemutatja a tárgyalt kiállítás látnivalóit, finoman, járulékos ismeretanyaggal is ellátja. Nem egyszer tévhiteket is eloszlat. Már az első, az egyiptomi szfinxről szóló írásból megtudjuk, hogy a Kefrén fáraó személyi kultuszát hirdető kőszobor fél arca az erózió pusztításának tudható be, nem pedig Napóleon katonáinak, akik – mint a legenda tartja – célba lőttek a szfinx fejére. De a velencei szárnyas oroszlánt is rágja az idő vasfoga – olvassuk a második fejezetben, amely a szerző a British Museumban látott

élményei alapján íródott. Negatív hősként itt is szerepel Napóleon, Velence jelképét ugyanis az ő parancsára szállították hadizsákmányként Párizsba, majd bukása után hosszan tartó huzavona után vissza Velencébe, ám a szállítás során leejtették, és darabjaira tört. A türelmes restaurátoroknak köszönhető, hogy ma is látható a Dózse Palota előtti téren felállított karcsú oszlop tetején. Ahol lehet, Sárközi kitér az éppen taglalt kiállítás magyar vonatkozásaira is. A XVII. szá-

zadi velencei festészetnek adózó tárlat keretében a Királyi Művészeti Akadémia Londonba hozatta a budapesti Szépművészeti Múzeum Esterházy-kollekciójából Tiepolo Szent Jakab legyőzi a mórokat című festményét. Ez jó alkalom Sárközi Máttyás számára, hogy visszaillesztson a kép igencsak hányatott sorsára is, ugyanis a II. világháború végén a

magyar határon a hóban lelték meg...

A hatalmas ismeretanyag mellett a humor a szerző másik erőssége, amely már-már szinte könnyű olvasmányokká teszi a főleg londoni kiállításokról szóló beszámolókat. A kötet címében szereplő üres szoba is egy igen rangos brit képzőművészeti díj alanya: a romantikus angol festőről, Turnerrel elnevezett kiállításról ugyanis a tekintélyes zsűri nemrég egy Martin Creed nevű képzőművész által alkotott parkettázott üres szobának ítélte. Sárközi egy szellemes hasonlattal arra a szintre helyezi a díjazotlat, amelyre tehetsége alapján méltó lehetne, egyben pedig felteszi az inkább költői kérdést, hogy miként juthatott el a képzőművészet Leonardo da Vincitől eddig a pontig. A szerző saját gondolatai egyben gondolatébresztők is, mert mint újságíró tudósít a jól megválasztott tárlatokról, de sorait áthatja az a tény, hogy valamikor képzőművész akart lenni, azaz belülről látatja a kiállított műveket – közben humorral átszőtt, legtöbbször magyar vonatkozású anekdotákkal is fűszerezi beszámolóit.

(Sárközi Máttyás: *A szfinxtől egy üres szobáig*; Noran Könyvesház, Budapest 2012)

Vincze András

HELYETTÜK MESÉL...

A Stuttgarti Magyar Katolikus Egyházközség története

Május a Szűzanya hónapja. Talán az ő különleges anyai közbenjárásának is köszönhető, hogy a Stuttgarti Magyar Katolikus Egyházközség – korábban Magyar Katolikus Misszió – 1947. május 13-ai alapítása óta 65 esztendőtt él már meg. Tempfli Imre stuttgarti plébános *A Stuttgarti Magyar Katolikus Egyházközség története* című magyar és német nyelvű monográfiájában ennek a hatvanöt évnek történelmi összefoglalójával ad hálát Istennek, hogy megtartotta közösségünket Baden-Württembergben.

Mindannyian ismerjük azt a helyzetet, amikor sokkal tervezünk, hogy szüleinkkel, nagyszüleinkkel kényelmesen leülünk, és végre jól kikerdezzük őket a múlttól. Eltervezük, hogy minden apró részletre kitérünk majd, születésre, családra, háborúra, régmúlt idők szerelmeire, homályba borult családi titkokra. Aztán ez a beszélgetés elmarad. Végül Isten magához rendeli az emlékek hordozó-

ját. Hiány marad utána. Nem ismerhetjük már meg a történeteket, a múltat, amire jövőnket építhetjük.

Ezt a hiányt pótolja Tempfli atya munkája. A misszió történetét fordulatoss és igen élvezetes stílusban 1945-től 2012-ig tárgyalja a könyv, megemlítve az egyházközség valamennyi plébánosát és kisegítő lelkészét, akiknek nemcsak életét ismerjük meg, hanem azt is, hány német márkából kellett akkoriban megélniük; hogyan jártak be a háború utáni Baden-Württembergben, hogy a magyarokat felkutatassák s Krisztust vigyék el nekik.

A történeti ígéssel készített munka több forrás felhasználásával készült, s a szerző végigkutatja a rottenburgi püspökség magyarokról szóló levéltári anyagait is. Ezek a dokumentumok élővé teszik a könyvet. Olyan, mintha valóra válna az olvasó gyerekkori álma, amikor visszamegy a múltba, s titkos harmadikként ott állhat Moser

püspök irodájában, ha a magyarokról van szó, vagy éppen a misszióban készíti elő az akkori plébános M Mindszenty bíboros látogatását, esetleg jelen van a protestáns testvérekkel közös cserkészcsapat megalakulásánál.

Megszólaltatja a könyv P. Szőke Jánost és Ft. Horváth Jánost is, akik személyesen vallanak stuttgarti szolgálatukról. P. Szőke esetében különlegesen fontos ez a visszaemlékezés, hiszen röviddel ezelőtt ő is megért Urához.

Sokan azt mondanák néhány rész olvasásakor, hogy „Tipikus magyarok!”. Tempfli atya megmutatja ugyanis a történelem útjának árnyékos oldalát is, amikor a magyar misszió politikai csatározások részesévé s valamennyire áldozatává is válik. Istennek hála, ilyen pillanatokból igen kevés volt az egyházközség életében. Olyanból viszont sokkal több, amelyre büszkék lehetünk.

(Folytatás a 6. oldalon)

BÚJÓCSKA–1956

*Első megmenekülésem*et Kubinyi Feri barátomnak köszönhetem. „Várg még egy percet, mindjárt jövök!” – biztatással addig szöszmötölt, tett-vett a Pestvidéki Ásványbánya Vállalat Népköztársaság úti irodájában, amíg lekéstem randevúmat – a Halállal 1956 Budapestjén.

*

Az Astoria-büfé előtt, ahol egyetemista korunkban hétszámra ettük a 70 filléres bablevest, alig tudtunk áttörni az embergyűrűn. Fiatalt szabadságharcos földi maradványait szedte össze egy köztisztasági alkalmazott – söprűvel, lapáttal. Orosz tank gázolt keresztül rajta szerdán, október 24-én. A véres cafatok között csodálatos módon teljesen épen maradt a diákigazolvány. Megtisztogatta a kabátja ujjával, gondosan kisimíttatta, aztán, mint valami ünnepi ostyát, fölmutatta a tömegnek.

A férfiak levették kalapjukat, a nők összetették a kezüket, volt, aki le is térdelt. S először bizonytalanul, majd egyre ércesebben, dacosabban csendült föl a sorsot idéző ének:

„Hazádnak rendületlenül légy híve, oh magyar...”

*

A Kossuth térre későn értünk; későn – a találkozót megbeszélt időpontjához képest. A nagy öldöklés már lezajlott. Egy más után húztak el mellettünk a teherautók: mindegyik magasra púpozva halottakkal. Nagyrészt fegyvertelen asszonyok, gyermekek.

A Földművelésügyi Minisztérium épülete előtt bokáig tocsogtunk a vérben. Budapest ostromakor sem láttam az utcákon ennyi vért. Közben újabb és újabb tüntető csoportok özönlöttek az Országház elé, s lyukas közepű nemzetiszín zászlóikat megmártották, végigvonszolták a tócsák bíbor levében. Iszonyúan fölforrósodott a hangulat! Ezek a lucskos lobogók aznap, csütörtökön, ezeket és ezeket állítottak ismét a Forradalom ügye mellé. Akkor kezdődtek el az ávós-fogdosások. Az emberek szíve megkeményedett, látásukat elködösítette a harag.

*

Most már nem tudom, melyik napon történt. Fegyverrel én nem harcoltam (egy-egy szatyornyi kézigrátnát ide-oda hurcolásával segitettem ki a barátaimat), de majdnem mindenütt jelen voltam, s szabadságharcos csoportokkal néha földrodródtam vadidegen lakásokba is – ebédre, vacsorára. Senki sem kérdezte tőlünk, kik vagyunk, mit teszünk, hová megyünk. Minden ajtó nyitva állt előttünk, minden asztalon várt ránk egy tányér leves. Hazafelé a Lánchíd pesti hídfőjénél ávósokba ütköztem, akik többekkel együtt engem is betereteltek egy közeli épületbe, aztán egyenként hívtak be egy belső helyiségbe kihallgatásra. A két tiszt egyike éppen kiment, amikor rám került a sor. A másikkal négy szemközt maradtunk. Nézegette személyi igazolványomat:

– Maga Dedinszky János felesége?

– Igen – vágtam rá gyorsan, bár akkor ez már csak mált időben volt érvényes.

Az ajtóra pillantott, majd ismét a kezében lévő iratra, amelyet egy hirtelen-heves mozdulattal visszaadott:

– A férje osztálytársam volt a gimnáziumban. Ez egyszer szerencséje van. Tűnjön el, amilyen gyorsan csak tud!

Az utcán döbentem csak rá, hogy mi történt. Utólag futott végig hátamon a hideg.

Istenem, mi lett volna, ha...

*

Furcsa dolog az élet! Mintha előre ki lennének osztva a szerepek, és az maradna meg tűzön-vízen át, akinek még valami dolga van a Földön. Vagy éppen a túlélés ténye ösztönöz bennünket arra, hogy „dolgunk” legyen? Ki tudja!

Saáry Éva

A HIT EREJÉBŐL...

Szent Erzsébet példája nyomán Hamiltonban és Pilisvörösváron

A Katolikus Egyházban október 11-én kezdődött a Hit éve. Ennek kezdetére jelent meg – a Jézus Szíve Társasága (SJC) és a pilisvörösvári Szent Erzsébet Otthon kiadásában – *A hit ereje* című könyv, amely egy olyan ember életével ismerteti meg az olvasót, akinek rendkívüli munkájához az Istenbe vetett hit adta az erőt.

A könyv a két éve elhunyt szerzetesnő, Manhertz Erzsébet SJC nővér történetét mondja el, akiről 2011-ben, halálának első évfordulóján nagy hálával emlékeztek meg szülővárosában, Pilisvörösváron: teret neveztek el és emlékművet állítottak neki, mint városuk jótevőjének és a felebaráti szeret modern kori példaképének.

Manhertz Erzsébet 1918-ban született, elemi iskoláit szülővárosában végezte, majd tizenhét évesen belépett a Jézus Szíve Népleányok Társaságába. A pilisvörösvári emlékmű márványlapjáról egy kedves, bölcs, megértő női arc tekint az emberre, és életútjának rövid összefoglalása is olvasható:

„1949-től Kanadában, Hamiltonban élt. Adományokból megalapította a St. Elisabeth Home Society idősek otthonát, amelyet a kanadai állam 1959-ben kanadai és nemzetközi jótékonyági intézménynek ismert el. 1978 után hozta létre a Szent Erzsébet-falut, melyben 570 ház, templom, orvosi rendelő, gyógyszertár, bank és nyugdíjasotthon található. 1993-ban alapította meg Pilisvörösváron a Szent Erzsébet Otthont, amely 250 idős ember számára nyújt ellátást. Önzetlen közösségi munkájának elismeréseként Pilisvörösvár díszpolgára, a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjének birtokosa, és kitüntette II. János Pál pápa és a kanadai állam is.”

Szükszavú összefoglalása ez egy rendkívül tevékeny életnek.

– Kevesen tudják, hogy ő rendi előjárója utasítására hagyta el az országot 1949-ben, amikor már sejtethető volt, hogy a hatalom meg akarja akadályozni a szerzetesrendek működését Magyarországon – idézi fel a történelmi körülményeket Sas D. Gyula, a hamiltoni Szent Erzsébet Otthon Társaság magyarországi megbízottja. – A rend továbbélését akarták biztosítani a szerzetesek külföldre küldésével.

– Erzsébet testvér egyébként még azt is feladatául kapta, hogy igyekezzék anyagi forrásokat találni arra az esetre, ha változás következne be, és újraindulhat majd a szerzetesi élet Magyarországon – folytatja az általa megkezdett munkát továbbvivő rendtársa, Szűcs Mária, a hamiltoni Szent Erzsébet Otthon Társaság elnöke. – Amikor valamelyest enyhülni látszott a diktatúra szorítása, Erzsébet testvér hazalátogatott, tárgyalt Lékai bíborossal. Hamar világossá vált, hogy a Jézus Szíve Népleányok Társaság újraindítását a hatalom nem fogja engedélyezni. Arra azonban lehetőség nyílt, hogy egyházmegyei fennhatósággal egy új szerzetesi közösség alakuljon, ezt az ügyet komoly anyagi támogatással segített megvalósíta-

ni, így született meg 1986-ban a Magyarok Nagyasszonya Társaság, és annak noviciátusa Tahiban, rendi központja és öregotthona Budán.

1949-ben az ismeretlenbe indult el Manhertz Erzsébet. A kanadai Hamiltonban egy évig egy családnál dolgozott, háztartási alkalmazottként: fizetéséből visszafizette a kanadai államtól kölcsönként kapott útiköltségét. Két testvérnek ugyancsak sikerült kijutnia Kanadába, így hamarosan megalakították a rend hamiltoni közösségét.

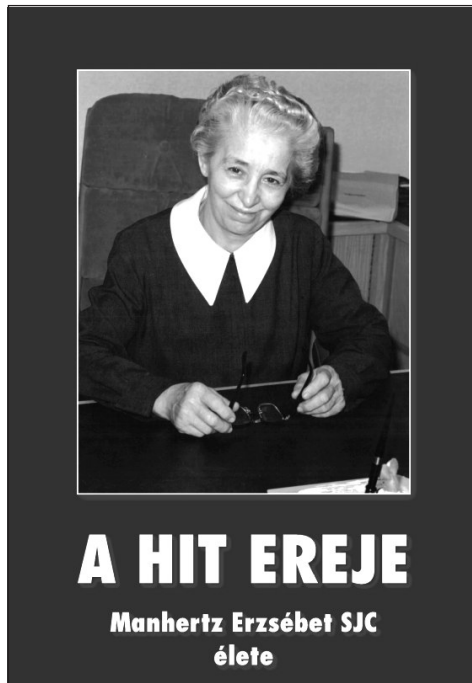
– Az ötvenes évek közepén az első jelentős adományból egy nyolcágas öregotthont létesített. Ebben ő volt az igazgató, az adminisztrátor, a beszerző, a szakács, a gondozónő és a takarítónő – meséli Szűcs Mária. – Nagyon sokat segített az ötvenhatos menekülteknek, akik közül később sokan megértették: rajtuk akkor azért segíthetett Erzsébet testvér, mert akik tehették, támogatták őt ebben. Így ezek az ötvenhatos magyarok is bőkezűen juttattak adományokat a nővér által képviselt ügyeknek. Egyikül például egy ingatlant hagyott rá, annak árából épült meg például a budai Szerb Antal utcai otthon.

Szűcs Mária és Sas D. Gyula

– Lenyűgözött az a teljes Istenre hagyatkozás, amely jellemezte – folytatja Szűcs Mária, aki 1981-től legközvetlenebb munkatársaként dolgozott. – Ha nem volt pénze, soha nem aggodalmaskodott, tudta, amire valóban kell, arra lesz. És úgy is volt. Feltétlen hite ugyanakkor nagy realitásérzéssel párosult. Hivatástudata fáradhatatlanná tette: hajnalban három-négy órakor kelt, első útja a kápolnába vezetett. Utána ment reggelit készíteni, délelőtt tárgyalt, tette a dolgát egész nap, vacsora után elimádkozta a rózsafüzért, aztán még beszélgetett a testvérekkel, a gondozókkal...

– Sok mindenben megelőzte a korát – folytatja Sas D. Gyula –, amikor építeni kezdte Hamiltonban a ma több mint öt-száz házból álló Szent Erzsébet-falut.

Egy igaz élet igaz története

Ez volt az első olyan intézmény, amelybe bizonyos összeg megfizetéséért beköltöznek az idős lakók, és aztán életük végéig ott élnek. Egészségi állapotuk gyengülésekor gondozást, szakszerű ápolást kapnak – ugyanabban a környezetben maradván, ugyanazoknak a nővéreknek a segítségét élvezve –, legfeljebb egy másik épületben. Azt mondhatjuk: feltalálta azt a háromlépcsős idősgondozási szisztémát, amelyet itt, Pilisvörösváron az általa alapított intézmény is megvalósít.

A Budapesttől alig húsz kilométerre fekvő Szent Erzsébet Idősek Otthona ma az egyetlen ilyen intézmény Magyarországon. Jelenleg ötvenen laknak nyugdíjasházban, százharmincan a gondozási központban és negyvenen az ápolási intézetben.

Egyik hazalátogatása alkalmából édesapját a kórházban kellett meglátogatnia. Akkor határozta el, hogy otthont fog alapítani szülővárosában az idősek számára. 1993 novemberében, Szent Erzsébet ünnepén adták át az intézményt. Az épületkomplexum mintegy hétmillió kanadai dollárba került.

Mindez adományokból vált lehetségessé.

– Olyan rendkívüli személyiség volt, aki föl tudta ébreszteni az emberekben a szolidaritást, a segítőkészséget – mondja Szűcs Mária testvér. – Sokan hozták hozzá megtakarított pénzük kisebb-nagyobb hányadát, nem ritkán komoly összegeket azzal, hogy „Sister, maga biztosan tudja, hol jönne jól ez a segítség”. Sok, szinte csodával határos esetet is említhetnénk. Amikor a hamiltoni faluban épült a templom, a vége felé, vésszesen fogyott a pénz, a harangra már se hogy sem futotta. „De hogy néz ki egy templom harang nélkül?” – értetlenkedett az építész, de ő nem akart más fontos ügyeket háttérbe tolni emiatt. És még aznap délután jött egy asszony, és egy borítékban éppen annyi volt, amennyi a harangra kellett. Máskor valaki beállított egy furgonnyi tojással, amikor éppen a leginkább szükség volt rá.

– Nem véletlenül lett az életútját bemutató, most megjelent könyvnek a címe *A hit ereje* – folytatja Sas D. Gyula, aki maga is jól ismerte Erzsébet testvért, tőle kapta megbízatását. – Ez a hit mozgatta őt, és ez a hit hozta mozgásba a jó szándékokat azokban, akikkel találkozott.

Szűcs Máriával nézzük a képét a könyv borítóján. „Ezt a megértő, bátorító mosolyát nagyon szerettem. Az ember kedvet és erőt kapott tőle a reménykedéshez” – mondja. És megértő és bátorító mosoly látszik az ő arcán is.

(káté)

NEM ISMERIK JÉZUST

A baszkföldi San Sebastián (Donostia) püspöke, José Ignacio Munilla Aguirre – aki egyben a spanyol püspöki kar ifjúsági pasztorációjának felelőse is – október 18-i sajtótájékoztatóján őszintén az ország elé tárta a tény: a spanyolországi fiatalok több mint a fele nem is tudja, ki volt Jézus Krisztus. A bemutatott videofelvételekből egyértelműen kiderült, hogy az iskolások nemcsak az iskolai ismeretekben nem jeleskednek, hanem gyakorlatilag semmit sem tudnak az elvileg katolikus ország vallásának fő alakjáról.

Ezért a teológus főpap bejelentette, hogy november 1. és 4. között a *Ti is tanúságot tesztek* jelmondat jegyében konferenciát tartanak Valenciában. A konzervatív ABC és La Razón, illetve a liberális El Mundo megemlítette, hogy az uniós tagállamok között Spanyolország vezet az iskolai bukások és a fiatalok munkanélkülisége terén. Az aggasztó mértékű és évek óta csak növekvő hiányosság okainak sorában az elsők között nevezte meg a családok válságát és az oktatási rendszer kudarcát. Véleménye szerint az alacsony iskolázottsági szint és az uralkodó relativizmus, a családi kapcsolatokban elszennvedett sérülések egyaránt hatnak egymásra, sőt egymást erősítik.

(ACI)

HELYETTÜK...

(Folytatás az 5. oldalról)

Isten kegyelme segítette és erősítette az elmúlt 65 évben a baden-württembergi magyar közösséget, melynek jelenlegi tevékenységéről néhány pillanatkép számol be a kötetben, megemlítve a különböző klubokat, a cserkészetet, a magyar iskolát, melyek virágzóvá teszik az egyházközösség mostani életét.

Mit adhat nekünk ez a könyv? Nem sorolok fel, csak három dolgot, a többi gondolkodjék hozzá Önök. Az első a múlt, amikor az ember szembenéz saját történetével. Visszaemlékszik, mikor is kapcsolódott bele ebbe a hatvanöt esztendőbe. Merthogy Ön is részese volt, formálta a maga módján, szebbé tette, pusztán jelenlétével is alkotta.

A második a jelen, amikor szembenézünk azzal a ténnyel, hogy a történelemben immár sokadjára indul meg a gazdasági tényezőktől irányított népvándorlás, melynek részesei a magyarok is. Sok száz fiatal, egyedülálló vagy családostól magyar jelenik meg Németországban, jobb megélhetést keresve. Az előrement nemzedéké a felelősség, hogy segítse őket, ha már hazájukat elhagyják, a közösséget és Istent itt is megtalálhassák, ahogy ebben 65 évben oly sokan.

A harmadik a jövő, a következő nemzedék. Ne hagyjuk, hogy a jelen forgataga fontosabb legyen szép családi estéknél, amikor Ön meséli el a történetét. Szánjon időt arra, hogy miután elolvasta a stuttgarteri egyházközösség történetét, adja kezébe gyermekének, unokájának is! Sokaknak talán könnyebb is németül olvasni, éppen ezért kétnyelvű a könyv. Szánjon időt az elvesző történetekre, háborúra és életre, boldog családi pillanatokra és elszűnő szerelmek emlékeire. Mesélje el Ön is, mi történt ebben a 65 évben!

Tempfli Imre atya megtette az első lépést. Olyan 65 évről beszél, melyben egy diktatúra omlott össze, családok menekültek végig Európát s találtak új otthonra. Olyan 65 év ez, melyet a Stuttgarter Magyar Katolikus Egyházközösség Isten oltalmában, a Szűzanya palástjának védelmében élt meg. Olyan 65 év, melyben előttünk élő generációk példaadó küzdelmeit kísérjük végig, akik papjaink, apáink, nagyapáink voltak. Helyettük mesél, hogy méltón emlékezzünk.

Tömösvári Emese

A pilisvörösvári Szent Erzsébet Otthon

HÍREK – ESEMÉNYEK

Működik a clevelandi templom

Újra megnyitja kapuit az USA-beli Clevelandben a magyar katolikusok 2010-ben bezárt Szent Imre-temploma, miután a Vatikán helyt adott a hívek kérésének. Visszatér a templomba a lelkipásztori szolgálatot korábban ellátó Siklódi Sándor is. Richard Lennon clevelandi püspök arra hivatkozva döntött a bezárásról, hogy kétezer lélek szükséges egy templom „eltartásához”, és a magyar közösségnek csak hatszáz hívója van. A püspök egyházmegyéjében ötven templom bezárását határozta el a racionalizálás jegyében, közülük tizenegy tiltakozott a Vatikánál – mind eredményesen.

Futball és párbeszéd

A vallások közötti párbeszédet játékos formában kívánta elősegíteni, hogy az FK Austria Wien labdarúgócsapat október 10-én olyan csapat ellen játszott, amelyet zsidó, muzulmán és keresztény fiatalok alkottak. Stephan Turnovszky, az ifjúságért felelős ausztriai püspök véleménye szerint a mérkőzés hozzájárult ahhoz, hogy a játékosok egy egész labdarúgó-stadion nyilvánossága előtt megvallhassák hitüket, és átérezzék a vallásokon átívelő, embereket összekötő erőt.

Nincs több tárgyalás?

A Vatikán nem tervezi, hogy folytatja a tárgyalásokat a X. Szent Piusz Papi Társasággal (SSPX) – mondta Gerhard Ludwig Müller, a Hittani Kongregáció prefektusa az Észak-német Rádió szombati adásában. A Vatikán két éve folytat tárgyalásokat a nyolcvanas évek végén elszakadt Szent X. Piusz Papi Testvériséggel: a nyár elején még úgy tűnt, hogy a tárgyalások sikerrel zárulnak, és az Opus Deihez hasonló személyi prelátúra lesz a szervezetből. A központi kérdés a tárgyalások folyamán a II. Vatikáni Zsinat elfogadása volt, és hírek szerint az SSPX több püspöke ezt nem támogatja. A Hittani Kongregáció prefek-

tusa kijelentette: nincs kompromisszum a zsinat ügyében, és nincsenek további tárgyalások.

Új templom Restén

A felvidéki, a Kassai Főegyházmegyéhez tartozó Reste községben október 6-án Alojz Tkáč nyugalmazott kassai érsek Pásztor Zoltán püspöki helynök kíséretében a nagyszámú hívek jelenlétében felszentelte a Rózsafüzér Királynője tiszteletére épült filiális templomot. A kiadások tetemes részét a hívek, a helyi önkormányzat és szponzorok fedezték.

Szent István Padovában

Október 7-én volt ötven éve, hogy az 1956-os októberi magyar forradalom emlékére Bortignon padovai püspök 1962-ben Szent István király tiszteletére egy plébániát alapított az észak-olaszországi városban. Az évforduló alkalmából Székely János esztergom-budapesti segédpüspök mutatott be szentmisét a templomban, amelyen a helyi plébánia-közösség és a trivenetói magyar közösség Németh László főlelkész vezetésével közösen vett részt. Székely János köszönetet mondott a plébánia közösségének a testvéri kapcsolatért, amelyet az esztergomi Szent Anna Plébániával közösen ápolnak.

Kárpátaljai nagycsaládosok

Több kárpátaljai magyar szervezet összefogásával a napokban a Munkács-hoz közeli Erdőpatakon (Liszarnya) megalakult a Kárpátaljai Magyar Nagycsaládosok Egyesülete (KMNE), amely a régióban élő sokgyermekes magyar családok összefogását és támogatását tűzte ki célul. Az egyesület elnöke, Török Dénes szerint a legközelebbi feladat a nagycsaládosok helyi csoportjainak létrehozása az egyes településeken, mivel az egyes nagycsaládokban annyi energia összpontosul, hogy közös erőfeszítéssel sok mindent el tudnak érni, s hatékonyan tudják egymást segíteni. □

SZÁJRÓL SZÁJRA HELYETT...

Hőség

Ha nálunk, Közép-Európában harminc fok feletti a hőmérséklet, hőségről beszélünk és szörnyülködünk. Ezért tökéletesen megértettem ismerőseimet, ők viszont engem, aki júliusban utaztam Abu Dhabiba, nem. Megértettem, hiszen szerintük, aki a legvadabb nyár kellos közepén utazik az Arab-félszigetre, ahol ilyenkor negyven fok körüli a hőmérséklet, az nem lehet épeszü... Ezenkívül: mit lehet látni Abu Dhabiban? Hiába magyaráztam, hogy pont a hőség miatt megyek júliusban, mert akkor olcsóbb! Mármost az utazás... Azt meg, hogy mit lehet látni ott, nem tudom, azért megyek oda, hogy megtudjam.

Megérkezve Abu Dhabiba, például megismerkedtem az igazi hőséggel. Azon a napon, amikor egy skanzenet néztem meg, délelőtt 10 órákor már negyvenöt fok meleg volt. Körülbelül egy órát utaztunk légkondicionált autóban, kellemes huszonöt fok mellett. Viszont a skanzenhez megérkezve, néhány lépés után úgy támolyogtam, mintha a nehézsúlyú bokszzilág bajnok vágott volna a pofon, pedig csak az ötven fok körüli meleg volt. A szabad ég alatti múzeumban igyekeztem árnyékba húzódní,

Elromolhatatlan „légkondi”

és csak aztán néztem körül. A mellékelt fotón látható kép fogadott.

Nézegettem az ágak, fiatal fatörzsek ügyes felhasználását, a velük épített, emeletként kimagasló és magaslesre emelkedtető valamit. Vajon mi lehet ez? Gondoltam: talán a bejárat mellett tábla ad majd felvilágosítást. Sajnos a szép, kalligrafikus betűk nekem nem mondtak semmit, ugyanígy a Fülöp-szigetéről származó kísérőmnem sem. De ő felajánlotta, hogy keres valakit, aki majd segít. Hosszabb távollét után nevetve jött vissza, és így közvetítette a nyert felvilágosítást: amit itt látunk, az nem más, mint a légkondicionáló berendezés őse. A „magasles” oldalait zsákvászon alkotja. A légkondicionáló „bekapcsolása” úgy történik, hogy ezeket a zsákvászon falakat vízzel öntözik. A melegben elpárolgó víz a négy zsákvászon fal közötti levegőt valamelyest lehűti, az lesüllyed az alatta lévő földszinti helyiségekbe és temperálja annak levegőjét. A felvilágosítás – bevallom – meglepett. Hitelességét garantálni nem tudom, de nekem tetszik. Most már mondhatom: például ezt lehet látni Abu Dhabiban!

Ramsay Győző

A HIT HŐS TANÚI (1.)

Vaszil Szemenyuk

Valószínűleg kevesen tudják közülünk, hogy – gyakran látóköriünkön kívül – vannak papok, akiknek életét bátorság, kitartás és óriási önfeláldozás jellemzi: azok szolgálatában, akikhez küldetésüket kapták. Szerencsére voltak, akik tudtak róluk, számon tartották és segítették őket. Mint például a szükséget szenvedő egyházakat segítő szervezet (Kirche in Not, Ostpriesterhilfe, Aid to the Church in Need, ACN). Az ő információik alapján készült kis füzetből több ilyen hősies életű pap alakja néz vissza ránk a félmúlt történelméből.

Szemenyuk atya egyike az Ukrán Görögkatolikus Egyház elfeledett hőseinek. A kommunista, ateista uralom idején a keresztény hit továbbadásán fáradozott. Titokban – hiszen a Görögkatolikus Egyház évtizedeken át csak illegálitásban, „föld alatt” létezhetett – a papi utánpótlás nevelésén dolgozott. Később szeminaryumi rektor lett Ternopilban, majd 2006 októberében Ternopil és Zboriv püspökévé nevezte ki a pápa.

Az ukrainai Dora községben született 1949-ben, amikor a kommunista elnyomás talán a legerősebb volt. Mélyen valóságos szülei a görögkatolikus hitben és hagyományok szellemében nevelték; az ifjú Vaszilban egyre erősödött a szent szolgálatra való meghívottság tudata. A Görögkatolikus Egyház azonban nem működhetett a Szovjetunióban. 1969-től 1974-ig titokban végezte a papságra előkészítő tanulmányait egy „földalatti szeminaryum” keretében, miközben a gázszolgáltató vállalat ellenőréként dolgozott. 1974 végén szentelték pappá, természetesen titokban. A következő évben kinevezték a „földalatti szeminaryum” rektorának, és ugyanakkor a zarvanyicjai Mária-kegyhely vezetőjének Ternopil régióban.

A kommunista uralom alatt az Ukrán Görögkatolikus Egyházat teljesen felszámolták, papjait és híveit – akiknek a száma 1939 előtt közel ötmillió volt – kegyetlenül üldözték. Vaszil atya egy olyan egyháznak kezdte meg papi szolgálatát, amelynek püspökei börtönben sínylődtek. A kegyetlen egyházüldözés során papok, apácák, hívek ezreit börtönözték be, vitték munkatáborokba, ahonnan rengetegen sosem tértek vissza. Közülük huszonnyolc személyt később boldoggá avattak. Mindennemű görögkatolikus liturgikus cselekmény tiltva volt, csak a legnagyobb titokban keresztelhettek, tarthattak szent liturgiát.

Vaszil atya rettenetes emlékeket őriz ebből a szorongatott korszakból:

„Egyszer hajnali 4 órákor kellett volna elkezdenünk a szent liturgiát, de mivel egész éjszaka gyóntattunk az erdőben, ez eltolódott. Közvetlenül a liturgia előtt megjelent a KGB. Az emberek gyorsan elbujtattak, aztán női ruhákat adtak rám, kendőt kötöttek a fejemre, így tudtam csak elvegyülni a nagy tömegben.”

Máskor azonban letartóztatták. Szörnyű kínzásoknak vetették alá, a földalatti egyház tagjairól akartak információkat szerezni tőle.

„Egy alommal két héten keresztül valattak, és elővezették azokat az embereket, akiket ismertem. Kérdezték, hogy ismerem-e őket. Egy asszony egészen megremülve, a félélemtől reszkette állt előttem. Nem, sohasem láttam ezt a nőt, válaszoltam. Sikertelen megőriznem a nyugalمامat, pedig bennem is egyre nagyobb volt a feszültség. Nem adtak inni, kiéheztettek, így próbálták szóra bírni...”

1989-ben a kommunizmus megbukott, és 1991 végén Ukrajna kimondta függetlenségét. Izgalmas idők voltak ezek az Ukrán Görögkatolikus Egyház számára. Több mint fél évszázad elnyomás után előjöhetnek a „földalatti” létből. Szemenyuk atyának fontos szerepe volt abban is – szorosan együttműködve paptársaival –, hogy megszervezzék a Görögkatolikus Egyház törvényes re-

gisztrálását, megszilárdítsák helyzetét, hogy végezhesék az evangelizáló küldetésüket. A Szovjetunióban ugyanis egymást követő generációk azt hallották évtizedeken át minden lehetséges fórumon, hogy Isten nem létezik, és a vallás a nép ópiuma. És az emberek többsége a politikai szabadság beköszöntével egy időben a létbizonytalansággal találta szemközt magát, ami az ukrán gazdaság összeomlásának a következménye volt.

Hogy meg tudjon felelni a kihívásoknak, az Egyháznak papokra volt szüksége. És mind több fiatal jelentkezett, hogy Istennek akar szolgálni az Ukrán Görögkatolikus Egyházban. 1990-ben Vaszil atyát kinevezték az immár legális szeminaryum rektorává Ternopilban. Vissza kapott épületeiket azonban csak három évvel később, 1993-ban vehették használatba, erre is csak a különböző segélyszervek anyagi támogatásával kerülhetett sor. Az új szeminaryumot az 1984-ben elhunyt Szipij bíborosról nevezték el, aki korábban tizennyolc éven át volt bebörtönözve a kommunista uralom alatt, mielőtt meghalt 1984-ben.

Vaszil atya szeminaryuma több tucat fiatal jelentkezőt vonzott Ternopilból, de más egyházmegyekből is, amelyeknek nem volt saját papnevelőjük. A növedékek az első évet egy idő után Ukrajna híres Mária-kegyhelyén, Zarvanyicjában töltötték, ahol legfőbb feladatuk a zarándokok szolgálata volt.

„Így elmélyítették lelki életüket és bekapcsolódtak a liturgiába” – mondja a szeminaryum a rektora, aki Zarvanyicjában nagyon sokat tett az ukrán katolikusok lelki életéért és a Máriás Lelki Központ a felépítéséért is. A kegyhelyet naponta sok száz, gyakran ezer zarándok keresi fel.

Vaszil atyát papi és papnevelői munkássága elismeréseként, és rátermettségét látva 2004-ben az egyházmegye segédpüspökévé, két évvel később pedig Ternopil és Zboriv megyéspüspökévé nevezték ki.

Világosan látja, hogy az Egyház nagy nehézségekkel küszködik a kommunizmus bukása után is. Négyszáz egyházközség van a gondjára bízva, de jó néhány teljesen előregedett közülük, a fiatalok beköltöznek a városba. „A külső és belső emigrálás következtében a vidéki egyházközségek zsugorodnak, ugyanakkor újak keletkeznek a nagyobb városokban, ahol a népesség egyre nő, és ott fejlődik az Egyház is. Ternopilban és környékén jelenleg 19 templom épül éppen.”

Vaszil püspök nagy bizalommal tekint a fiatalokra. „Őket már nem fertőzte meg a kommunista korszak. Az idősebbek közül azonban sokan kifejlesztettek magukban egy olyan gondolkodásmódot, amelytől már nem tudnak szabadulni. A fiatal generáció azonban nyitott az Evangélium üzenetére.” A legtöbb gyerek jár a vasárnapi iskolába, és a szabadidejüket is az Egyház szervezi meg. Ezek a gyerekek katolikus családokból származnak, de szüleik kevesebbet tudnak a vallásról, mint ők. De a püspök szembenéz a kihívással. Miután tanúja volt a kommunizmus bukásának, tudja, hogy Isten dolgozik az országban és bizalommal tekint a jövőbe.

(Folytatjuk)

Fordította: Miklósházy Attila SJ püspök

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com
Miséző helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge, Birmingham; www.magyar-katolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043 -1/ 526 49 72 25. Miséző helyek: Bécsújhely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, T.: 0043-1/3191403-18, E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, Előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: kersztfalvi@freemail.hu
Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungamseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, Tel.: 0043-732/341 175, E-Mail: emest.szabo@diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, Tel.:0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Kovács József, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, mise minden 1. vasárnap: Chapelle Mère Thérèse, Rue Luizet, 69130 Ecully, Maison Louise Thérèse, 10 av. Edouard Payen, F-69130 Ecully, Tel.: 0033-4/72 860841.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap első vasárnapján 15.00, Boldog Wladyslaw z Gielniowa-templom, Przy Bazantarni u. 3., a metró Natolin megállójáához közel. Kivételel március, mivel március 15-re való tekintettel március 11-én lesz.

Krakko: minden hónap 3. szombatján Lagewnikiban a Szent Fausztina-templom magyar kápolnájában. Pénteken már Krakkóban vagyok szombat estig, tehát lelki beszélgetés, gyónás előzetes egyeztetés után bármikor lehetséges. Mobil: +4869/6619979 Cím: Nagy G. Emma-nuel, Przy Bazantarni 3C 02-793 Warszawa, Poland.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-Mail: augsburgimisszio@web.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig. Tel.: 0049- 911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/ 238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limbürg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kíségitő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyéek:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommem, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Pili György (0049-731/38 85 61 15), Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg, Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, 00151 Roma, Telefon és fax: 0039 06 6530 796, mobil: 00 349 348 79 52 165, italiamissionohu@gmail.com, Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyja-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Via del Casaleto, 481; 00151-Roma, tel.: +39-06 653 6573, fax: +39-06 6988 7368, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnájában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrupopa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Wasgenring 47, CH-4055 Basel; Tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

*

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., Tel/Fax: +36-1/266-4515, E-mail: cserhati@katolikus.hu □

VENI SANCTE A PÁPAI MAGYAR INTÉZETBEN

A római Pápai Magyar Egyházi Intézetben október 17-én este került sor a hagyományos tanévnyitó *Veni Sancte* szentmisére, amelyet Erdő Péter prímás, érsek, a PMI protektor bíborosa mutatott be, aki ezekben a hetekben részt vett a Rómában zajló püspöki szinóduson. Az ünnepséget megtisztelte jelenlétével a szinóduson ugyancsak részt vevő Udvardy György pécsi püspök is. Jelen voltak még az intézetet felügyelő Vigilancia Bizottság Rómában lévő tagjai, a jezsuita Szentmártoni Mihály és a Kultúra Pápai Tanácsánál dolgozó Kovács Gergely atyák.

Erdő Péter bíboros szentbeszédében arra az intellektuális felelősségre hívta fel a figyelmet, amely a papságra és sajátosan a Rómában tanuló papokra hárul a társadalom formálásában.

Ebben a tanévben nyolc állandó vendéke van a háznak: Bodó Zoltán (Győr) és Paolo Cordioli (Verona) a doktorátusát készíti elő liturgikus teoló-

Az intellektuális felelősségről beszélt a bíboros

giából, illetve patrisztikából, Szemere János (Székesfehérvár) jogi, Szilágyi Szabolcs (Székesfehérvár) erkölcsoteológiai, Szakács Tibor (Kalocsa-Kecskemét) biblikus, Felker Zsolt (Veszprém) lelkiségi teológiai licenciára készül. Két új növendék kezd idén a tanulmányait, Bokor Zoltán (Szombathely) és Kelemen Imre (Esztergom-Budapest) morálist, illetve liturgikus teológiát fognak tanulni.

Tóth Tamás rektor

ADOMÁNYOK NÉMETORSZÁGBÓL

A Német Hadügyminisztérium és a németországi Szent Erzsébet Humanitárius Egyesület közös felajánlásaként jelentős adományban részesül a magyar a Katolikus Karitás. A több részletben érkező adományok között katonai teherautók és gépkocsik, katonai mozgókórház és -konyha, valamint matracok és sátrak találhatók, amelyek Közép-Európában egyedülálló felszerelést biztosítanak a Katolikus Karitás számára.

Az első szállítmánnyal egy katonai teherautó, egy mozgókonyha (közismert nevén gulyásagyu), valamint négyszáz matrac érkezett. Az adományokat október 19-én a Magyar Szentek Plébánia kertjében Klaus Höhn egyesületi elnök adta át a magyar segélyszervezetnek.

Katolikus Karitás

HIRDETÉSEK

Hévízen, a tótól 100 és 1000 m-re apartmanok kiadók. 25 EUR/2 fő. E-mail: info@hevizholiday.com. T.: 0036-83/341 063.

Budapest VII. ker., belső udvaros, 38 m²-es, 1,5 szobás felújított lakás kedvező áron eladó. T.: 0036-20/55 97 414.

Attraktív, fiatalos özvegy (165/65 kg) őszinte szándékkal víg kedélyű, intelligens úriember barátságát keresi, 58–62 éves korig, Augsburg és München környékéről. T.: 0049-(0)821/44 34 30.

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka:

www.egyhazikonyvklub.hu

Szinte mindegyik könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ
 Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
www.ungarische-mission.de

*

Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
 Felelős kiadó: Merka János
 Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
 A szerkesztőbizottság tagjai:
 Ramsay Győző,
 Vincze András

*

Redaktion und Herausgeber:
 UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION
 Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
 Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de

*

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
 11 Exemplare

nach Übersee mit Luftpost USS 60

*

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
 Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
 1 példány ára: 2 EUR
 Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
 Tengerentúlról USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Ungarischsprachige Katholische Mission
 Sonderkonto „ÉLETÜNK”.

Postbank München

Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
 IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
 BIC PBNKDEFF

*

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

*

Druck: AMPER DRUCK GmbH
 Am Fohlenhof 5.
 82256 Fürstenfeldbruck

*

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.